

Polijas iestādes ir informējušas Komisiju tikai par to, ka Direktīvas 2008/50/EK 6. panta 1. punkts un 23. pants esot daļēji transponēts ar 2009. gada 17. jūlija Likuma par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu un citu vielu emisiju kontroli, izveidojot sēra dioksīda (SO₂) un slāpekļa oksīda (NO) emisiju kontroles sistēmu, 13. un 15. pantu, kā arī par pienākumu izstrādāt projektu valsts ekspozīcijas samazināšanas plānam.

(¹) OV L 152, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-54/06 Kendrion/Komisija 2012. gada 1. februārī iesniedza Kendrion NV

(Lieta C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Kendrion NV (pārstāvji — P. Glazener un T. Ottervanger, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt spriedumu atbilstoši izvirzītajiem tiesību pamatiem;
- pilnībā vai daļēji atcelt lēmumu, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzēju;
- atcelt vai samazināt prasītajai piespriesto naudas sodu;
- pakārtoti, nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā pieņemtu lēmumu atbilstoši Tiesas uzskatam;

- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā instancē, kā arī tos, kas radušies Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Ar **pirmo pamatu** tiek izteikts pārmetums, ka Vispārējā tiesa esot atzinusi par pieņemamu kļūdainu izpratni par Savienības tiesībām un savu spriedumu esot pretrunīgi pamatojusi, nolemdama, ka Komisija no tiesību viedokļa pietiekami ir izklāstījusi to, kādēļ tā Kendrion ir uzlikusi augstāku naudas sodu nekā Fardem.
- 2) **Otrajā pamatā** tiek norādīts, ka Vispārējā tiesa, izvērtēdama jautājumu par to, vai Komisija varēja pieņemt, ka Kendrion ir solidāri atbildīga par tās kādreizējai meitas sabiedrībai Fardem uzlikto naudas sodu, esot atzinusi par pieņemamu kļūdainu juridisku izpratni, kā arī pieļāvusi kļūdu konkrētā pierādījumu novērtējumā un tādējādi pieļāvusi arī procesuālu kļūdu. Savā spriedumā Vispārējā tiesa prettiesiski esot sadalījusi pierādīšanas pienākumu, acīmredzami neesot ņēmusi vērā faktus un redzami neatbilstoši novērtējusi pierādījumus. Turklāt tā nepietiekami esot pamatojusi savus secinājumus un nepilnīgi iedziļinājusies Kendrion paustajā.
- 3) Ar **trešo pamatu** Kendrion apšaubā pārsūdzētā spriedumā atrodamos apsvērumus, kuros Vispārējā tiesa izskatīja Kendrion otro, ceturto un piekto prasījumu daļu un tos noraidīja. Vispārējai tiesai esot neatbilstoša sapratne par Savienības tiesībām, jo tā pieņēma, ka meitas sabiedrībai Kendrion, kura nav piedalījies pārkāpumā, var uzlikt atsevišķu naudas sodu, kas esot augstāks nekā naudas sods, kurš uzlikts Fardem, kura ir izdarījusi pārkāpumu. Vispārējā tiesa ir pārkāpusi arī vienlīdzīgas attieksmes principu un savu vērtējumu ir pamatojusi pretrunīgi un nepilnīgi.
- 4) **Ceturtajā pamatā** Kendrion apgalvo, ka Vispārējā tiesa Kendrion minēto saistībā ar to, ka tiesvedība Vispārējā tiesā ir bijusi pārmērīgi ilga, nepamatoti ir noraidījusi kā "bezjēdzīgu". Izskatās, kas tādējādi Vispārējā tiesa uzskata, ka tā nav tiesīga taisīt spriedumu par kļūdu tajā notiekošajā tiesvedībā. Pat ja Vispārējā tiesa pati nebūtu tiesīga samazināt naudas sodu savas pašas tiesvedības ilguma dēļ, katrā ziņā Tiesas pienākums ir taisīt spriedumu par šo tiesiskajai drošībai būtisko aspektu un no tā atvasināt vajadzīgās sekas.